

Meyrem Almaci

”

**Kunst moet
niet passen
in de canon**

1

GROEN

**ENKEL
MET GROEN
(EN ZONDER BTW)**

Meyrem Almaci had het ‘geluk’ dat nogal wat cultuurincidenten, die tijdens het debat aan bod kwamen, zich in haar stad voordeden: het ontslag van de Antwerpse stadsdichters, de verwijdering van de portretten van Mous Lamrabort uit de Arenberg, een schepen die zegt dat jonge kunstenaars maar voor hun centen moeten gaan werken. Al was het ook wel haar verdienste dat ze al die voorzetten zo vakkundig binnenkopte dat ze mij dwong ‘bekende voetballer’ te googelen om de vergelijking te kunnen maken: Almaci is bij deze dus de Cristiano Ronaldo van de cultuur. Ze gaf blijk van heel wat dossierkennis, geloof (terecht)

dat je zowel in de opera als in gemeenschapscentra moet investeren en legde ook een paar aantrekkelijke ideeën op tafel, zoals de verlaging of zelfs afschaffing van de btw voor infrastructuurwerken in de culture sector en een Rotterdams systeem van cultuurscouts (lees: buurtwerkers die cultuur dichterbij een publiek brengen dat niet Museum Boijmans Van Beuningen platloopt). Ik zie alleen niet wat Almaci juist aan ‘flexibele ticketing’ voor concerten wil doen. Ik vind dat nu zelf ook geen fijn systeem, maar Live Nation ontvangt minder subsidie dan Brussels Airlines, en die laatste past dat systeem ook toe.

Stephanie D'Hose

”

Het aller-
belangrijkste?
Autonomie

2

open vld

KUNST
BETER DOEN
WERKEN

Vorige maand werd ze door Stijn Brouns (Vlaams Belang) in 't Pallieterke laatdunkend omschreven als de hoeder van de Vlaamse cultuursector en de beschermvrouw van het cultuursysteem. In de Minard gaf Stephanie D'Hose niet de indruk dat ze dat zag als een belediging. Ze hield een pleidooi voor een beleidsoverschrijdende cultuurpolitiek, voor een structurele cofinanciering van kunstprojecten door verschillende departementen, voor het verankeren van kunst in de eindtermen, voor minder administratieve rondslomp, voor een betere spreiding van het aanbod en voor een uitbreiding van de tax shelter naar onder meer muziek,

letteren en beeldende kunst. D'Hose ging ook in tegen de (over)vertegenwoordiging van politieke partijen in raden van bestuur en was opmerkelijk kritisch voor de intimidatie van cultuurminister Jan Jambon tegen organisaties die zagezegd uit de pas lopen. Twee minpunten: dat van die 'Maïzena van de samenleving' hebben we zo naderhand wel gehoord, en er kan voor Open VLD pas meer geld naar cultuur gaan "als ook de rest van de taart groter wordt". Waardoor het cultuurbudget in feite gewoon rond 1% van de begroting blijft hangen.

Katia Segers

”

Wederzijds
vertrouwen

3

VOORUIT

**VOORUIT
OF VIERNULVIER.
KIES MAAR.**

Het viel moeilijk te ontkennen dat Katia Segers als lid van de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media haar dossiers kent. Het viel in de Minard weliswaar ook op dat Vooruit niet Frederik Sioen de ring had ingestuurd voor wat een thuismatch was geweest – niet in het minst omdat Segers een paar keer zijn werk als coördinator van het Gents Kunstenoverleg prees. (Voor wie om dit vermeend seksisme moord en brand schreeuwt: Conner Rousseau.) Wat vooral niet wil zeggen dat Segers het publiek niet eveneens op haar hand kreeg door N-VA neer te zetten als een partij die cultuur uitkleedt, naar kunstenaars trapt en de

sector in zijn geheel verdacht maakt. Stevige talking points, daar niet van, maar vaak ook nogal anekdotisch. Interessanter was dat Frank Vandenbroucke het kunstenaarsstatuut heeft aangepast, maar dat het volgens Segers nóg beter kan. Dat er een minister moet komen van alle culturele en creatieve sectoren – van opera tot games. Dat het onderwijs mee(r) zijn duit in het culturele zakje moet doen. En dat jonge kunstenaars beter moeten worden ondersteund. Al geloof ik, net als Segers, dat dat geen complete oenen zijn die constant bij de hand moeten genomen worden.

Felix De Clerck

”

Enerzijds,
anderzijds

4

cd&v

KIES
STATUS
QUO

Enerzijds is het niet helemaal eerlijk om er een quote uit te pakken die hem in de mond is gelegd, anderzijds was het moeilijk om je van de indruk te ontdoen dat Felix De Clerck – in een recent verleden directeur van Kunstenpunt – vooral het status quo stond te verdedigen. Over een ding had hij sowieso gelijk: de quote van Joachim Coens – iets over wortels en vleugels als kern van de politiek, en als DNA van ‘onze cultuur’ – werkt niet goed op café. Maar ook in een debat in de Minard klonk ze nogal wollig. Dat gezegd zijnde, het idee van een verdere uitrol van de UiTPAS met een getrapt systeem ben ik zeker ook genegen, ik wil best

geloven dat meer geld voor gemeenten ook meer geld betekent voor cultuur in die gemeenten, en het is goed om te horen dat ook CD&V gelooft dat cultuur een grotere rol moet spelen in het onderwijs. Beetje laat, maar bon. Van het aanvullend fonds voor kunstenaars snap ik daarentegen de noodzaak niet – dat is dan nog een dossier meer? En misschien is het effectief populistisch om politici uit raden van bestuur te kegelen, maar is het niet ook erg wreed om mensen met kennis van zaken met Siegfried Bracke te confronteren?

Jan Busselen

”

Meer publieke
middelen

5

**ALTIJD
AAN JOUW KANT
(IN GANS HET LAND)**

Gitarist en Brussels parlements lid Jan Busselen schoot redelijk goed uit de startblokken door er fijntjes op te wijzen dat streamers als Netflix in Frankrijk worden verplicht om flink meer centen in de AV-sector te investeren – een verzuchting die ook leeft bij Vlaamse regisseurs en producenten, maar waar het VAF en de Vlaamse regering geen gehoor aan geeft. Dat Busselen tegelijk een koele minnaar bleek van het tax shelter-systeem, lijkt daar dan weer haaks op te staan, en geleidelijk aan zakte ook de rest van zijn betoog weg in een moeras van ‘haal het geld voor cultuur bij bedrijven’ en ‘hou bedrijven er zo ver mogelijk

van weg’. Kort door de bocht, maar toch. Busselen scoorde niettemin nog punten met zijn vraag om het cultuurbudget op te trekken én te indexeren, cultuurparticipatie te stimuleren, meer oog te hebben voor ‘jonge kunstvormen’ als slam poetry en hiphop, het loonplafond voor kunstenaars naar omhoog te trekken en – vooral, want de dingen hiervoor zijn ook een beetje doodoeners – het verschil weg te werken tussen de loonbarema’s in de Vlaamse, Brusselse en Waalse kunstsector.

Jasmien Jaques

”

We willen
louter een
oogje in het
zeil houden

6

VOOR
VLAAMSE
KRUISVAART

NVA
DE VERANDERING WERKT

Ik weet dat ik mij hiermee niet populair ga maken, maar is het niet érg vreemd dat de partij die de minister van cultuur levert, beslist om niet die minister van cultuur te sturen naar een van de grootste cultuurbatten in Vlaanderen, maar de schepen van cultuur van ... Laarne? Toegegeven, dat kon natuurlijk ook een statement zijn geweest. Al weet ik niet wat het statement dan juist was: 'landelijke gemeenten zijn voor N-VA ook belangrijk' of 'na vijf jaar kunnen jullie allemaal mijn rug op'? Hoe dan ook, Jasmien Jaques bracht het er weinig grandioos vanaf. Culturele evenementen bereiken volgens haar niet het juiste publiek, maar nog

altijd geen idee wat dat juiste publiek dan precies is. Kunstenaars moeten zonder subsidie kunnen werken, maar subsidie is wel nodig. N-VA gaat zich niet met de inhoud bemoeien – “we dragen artistieke vrijheid hoog in het vaandel” – tenzij de inhoud niet oké is, “want de politiek moet toch ook bezig zijn met wat het financiert?” Maar maak je geen zorgen: activistische kunst mag nog altijd. Alleen niet met uw belastinggeld. Of toch wel? Het antwoord bevindt zich mogelijk ergens tussen de lijnen.

Stijn Brouns

”

Alsjeblief,
zeg!

7

 **VLAAMS
BELANG**

**VLAANDEREN
WEER VAN
IEDERÉÉN!**

Ik had mij voorgenomen om met een open geest naar Stijn Brouns te luisteren, wat helaas niet van iedereen in de zaal kon gezegd worden. Ik snap dat je als cultuurmaker (of mens) niet bepaald warm loopt voor Vlaams Belang, maar als de nood zo hoog is om hysterisch te zitten roepen: probeer Twitter eens. Nu, om eerlijk te zijn, hadden die aanvallen uit de zaal (en vanop het podium) voor Brouns een godsgeschenk kunnen zijn, om luid en duidelijk zijn punt te maken. Helaas was Brouns voor een – van horen zeggen – theatermaker opvallend stil en voor een aspirant-politicus gruwelijk onduidelijk. Al was het ergens wel geruststellend om te horen dat

Vlaams Belang niet de partij is die wil “vergassen of verguizen”, doch dat terzijde. Brouns probeerde twee uur lang iets te zeggen over hoe sommige cultuurmakers vandaag uit de boot vallen en over de werking van adviescommissies – twee dingen waarover gerust mag gediscussieerd worden. Maar hij geraakte nooit verder dan dat schijnbaar iederéén dan maar geld moet krijgen – zijn partijgenoten moeten die memo nog ontvangen – en dat je commissies best bevolkt met gepensioneerde acteurs. Tip voor het volgend debat: meer repeteren, en zoek misschien toch ook eens op hoeveel het cultuurbudget bedraagt.